

31999R0241

2.2.1999.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 27/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 241/1999**(1999. gada 25. janvāris),****kas groza Regulu (EK) Nr. 3295/94, kas nosaka pasākumus, lai aizliegtu viltotu preču un pirātpreču laišanu brīvā apgrozībā, eksportu, reeksportu vai neuzlikšanas režīma attiecināšanu uz tām**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

(1) tā kā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 3295/94 ⁽⁴⁾ 15. pantu būtu jāizdara secinājumi no pieredzes, kas gūta minētās regulas piemērošanas pirmajos gados, lai uzlabotu ar to izveidotās sistēmas darbību;

(2) tā kā tādu preču tirdzniecība, kuras pārkāpj patentu tiesības vai tiesības saistībā ar papildu aizsardzības sertifikātiem attiecībā uz zālēm, kas paredzētas Padomes 1992. gada 18. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1768/92 par papildu aizsardzības sertifikātu ieviešanu attiecībā uz zālēm ⁽⁵⁾, vai arī kas pārkāpj tiesības saistībā ar papildu aizsardzības sertifikātiem attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 23. jūlija Regulā (EK) Nr. 1610/96 par papildu aizsardzības sertifikātu ieviešanu attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļiem ⁽⁶⁾, nodara nopietnu kaitējumu šo tiesību

subjektiem un ir negodīga un nelikumīga uzņēmējdarbība; tā kā pēc iespējas jānovērš šādu preču laišana tirgū un tādēļ jānosaka pasākumi, lai sekmīgi novērstu šo nelikumīgo darbību, neierobežojot likumīgas tirdzniecības brīvību; tā kā ir līdzīgi centieni sasniegt minēto mērķi arī starptautiskā līmenī;

(3) tā kā, lai nodrošinātu Kopienas ārējo robežu pilnīgu integritāti, muitas dienestiem vajadzētu ļaut rīkoties attiecībā uz precēm, kas pārkāpj kādas intelektuālā īpašuma tiesības, un tām pielīdzināmām precēm, neatkarīgi no to muitas statusa; tā kā tāpēc vajadzētu aizliegt šādu preču laišanu brīvā apgrozībā Kopienā, neuzlikšanas režīma attiecināšanu uz tām, reeksportu vai ieviešanu brīvās tirdzniecības zonā vai brīvās tirdzniecības zonas noliktavā; tā kā muitas dienestiem vajadzētu ļaut rīkoties, tiklīdz minētās preces ir ievestas Kopienā;

(4) tā kā attiecībā uz neuzlikšanas režīmu, brīvās tirdzniecības zonām un brīvās tirdzniecības zonu noliktavām, deklarējamu reeksportu un pagaidu uzglabāšanu, muitas dienesti rīkosies tikai tad, ja preces, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj kādas intelektuālā īpašuma tiesības, ir atklātas pārbaudes laikā;

(5) tā kā ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi ⁽⁷⁾ ir ieviesta sistēma, kas ļauj tiesību subjektam, izmantojot vienu procedūru, iegūt Kopienas preču zīmes, kuras ir vienādi aizsargātas un ir spēkā visā Kopienā;

⁽¹⁾ OV C 108, 7.4.1998., 63. lpp

⁽²⁾ OV C 210, 6.7.1998., 125. lpp

⁽³⁾ OV C 284, 14.9.1998., 3. lpp

⁽⁴⁾ OV L 341, 30.12.1994., 8. lpp

⁽⁵⁾ OV L 182, 2.7.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Iestāšanās aktu.

⁽⁶⁾ OV L 198, 8.8.1996., 30. lpp

⁽⁷⁾ OV L 11, 14.1.1994., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3288/94 (OV L 349, 31.12.1994., 83. lpp.)

- (6) tā kā, lai nostiprinātu minēto preču zīmi Kopienas mērogā, vajadzētu vienkāršot muitas procedūru, ko attiecina uz šo preču zīmi;
- (7) tā kā šādu preču zīmju īpašniekiem vajadzētu būt pieejamai sistēmai, kas nodrošina to, ka vienas dalībvalsts kompetentas iestādes lēmums rīkoties, kas pieņemts par kādu pieprasījumu, uzliek saistības arī vienai vai vairākām citām dalībvalstīm; tā kā ir jāņem vērā sasniegumi elektronisko datu apmaiņā, ko izmanto administratīvās procedūrās, jo īpaši sakarā ar lēmumu un informācijas izplatīšanu;
- (8) tā kā šādu lēmumu vienādas piemērošanas nolūkā attiecīgajās dalībvalstīs būtu jānosaka viens spēkā esamības termiņš,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 3295/94 groza šādi:

1. Nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Padomes 1994. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 3295/94, kas nosaka pasākumus attiecībā uz tādu preču, kuras pārkāpj kādas intelektuālā īpašuma tiesības, ieviešanu Kopienā, kā arī

eksportu un reeksportu no Kopienas”.

2. Regulas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

1. Šī regula nosaka:

- a) apstākļus, kādos muitas dienesti var rīkoties, ja preces, par kurām ir aizdomas, ka tās ir šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās preces:
- laiž brīvā apgrozībā, eksportē vai reeksportē saskaņā ar 61. pantu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92, ar ko ievieš Kopienas Muitas kodeksu (*),
 - atrod tādu preču muitas pārbaudē, kā tā paredzēta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 37. pantā, uz kurām attiecināts neuzlikšanas režīms minētās regulas 84. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, kuras deklarējot reeksportē vai kuras iaved brīvās

tirdzniecības zonā vai brīvās tirdzniecības zonas noliktavā minētās regulas 166. panta nozīmē;

- b) pasākumus, ko veic kompetentās iestādes attiecībā uz minētajām precēm, ja konstatēts, ka tās patiešām ir šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās preces.

2. Šajā regulā:

- a) “preces, kas pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības” ir:

— “viltotas preces”, proti:

— preces, ieskaitot to iepakojumu, uz kurām bez atļaujas ir preču zīme, kas ir identiska preču zīmei, kura ir likumīgi reģistrēta tāda paša veida precēm, vai arī ko pēc būtiskām pazīmēm nevar atšķirt no šādas preču zīmes, un kas tādējādi pārkāpj attiecīgās preču zīmes īpašnieka tiesības, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos vai tās dalībvalsts likumos, kurā iesniegts pieprasījums muitas dienestiem rīkoties,

— jebkāds preču zīmes simbols (logotips, etiķete, uzlīme, brošūra, lietošanas pamācība vai garantiju dokuments), pat ja to izmanto atsevišķi, tādos pašos apstākļos kā šā apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētās preces,

— iepakojuma materiāli, uz kuriem ir viltotu preču zīmes un kurus izmanto atsevišķi tādos pašos apstākļos kā šā apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētās preces,

— “pirātpreces”, proti: preces, kas vai nu pašas ir kopijas vai kurās ir kopijas, un kas izgatavotas bez autortiesību vai blakustiesību subjekta, vai arī dizaina tiesību subjekta piekrišanas, neatkarīgi no tā, vai minētās tiesības ir vai nav reģistrētas saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem, vai arī kas izgatavotas bez tādas personas piekrišanas, kuru tiesību subjekts attiecīgi pilnvarojis izgatavošanas valsti, ja šādu kopiju izgatavošana ir attiecīgo tiesību pārkāpums saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem vai tās dalībvalsts likumiem, kurā iesniegts pieprasījums muitas dienestiem rīkoties,

— preces, kas dalībvalstī, kurā iesniegts pieprasījums muitas iestādēm rīkoties, pārkāpj patentu tiesības saskaņā ar minētās dalībvalsts likumiem vai papildu aizsardzības sertifikātu tiesības, kas paredzētas Padomes Regulā (EEK) Nr. 1768/92 (**) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1610/96 (**);

- b) "tiesību subjekts" - preču zīmes, patenta vai sertifikāta un/vai kādu šā punkta a) apakšpunktā minētu tiesību subjektu, vai jebkura cita persona, kas ir pilnvarota izmantot preču zīmi, patentu, sertifikātu un/vai tiesības, vai arī minēto personu pārstāvis;
- c) "Kopienas preču zīme" ir Padomes Regulā (EK) Nr. 40/94 (****) definētā preču zīme;
- d) "sertifikāts" ir papildu aizsardzības sertifikāts, ko paredz Regula (EEK) Nr. 1768/92 vai Regula (EK) Nr. 1610/96.

3. Jebkādas šablonus vai matrices, kas īpaši izstrādātas vai pielāgotas, lai izgatavotu viltotas preču zīmes vai preces ar šādām preču zīmēm, vai lai izgatavotu preces, kas pārkāpj tiesības saistībā ar kādu patentu vai sertifikātu, vai arī lai izgatavotu pirātpreces, uzskata par šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētām precēm, ja šādu šablonu vai matriču izmantošana pārkāpj kāda tiesību subjekta tiesības, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos vai tās dalībvalsts likumos, kurā iesniegts pieprasījums muitas dienestiem rīkoties.

4. Šī regula neattiecas uz precēm, kurām ir preču zīme, ko izmanto ar preču zīmes īpašnieka piekrišanu, vai uz precēm, kuras aizsargā patents vai sertifikāts, autortiesības vai blakustiesības, vai arī dizaina tiesības un kuras ir izgatavotas ar tiesību subjekta piekrišanu, bet uz kurām bez tiesību īpašnieka piekrišanas attiecas kāds no šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem.

Tāpat tas neattiecas uz šā punkta pirmajā daļā minētajām precēm, kas izgatavotas vai kurām ir preču zīme saskaņā ar noteikumiem, kuriem attiecīgo tiesību subjekts nav piekritis.

(⁽ⁱ⁾) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp

(⁽ⁱⁱ⁾) OV L 182, 2.7.1992., 1. lpp

(⁽ⁱⁱⁱ⁾) OV L 198, 8.8.1996., 30. lpp

(^(iv)) OV L 11, 4.1.1994., 1. lpp."

3. Regulas II nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Aizliegums preces, kas pārkāpj kādas intelektuālā īpašuma tiesības, ievest, laist brīvā apgrozībā, eksportēt, reeksportēt, attiecināt uz tām neuzlikšanas režīmu, ievest brīvās tirdzniecības zonā vai brīvās tirdzniecības zonas noliktavā".

4. Regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

"2. pants

Preces, kas pēc 6. pantā paredzētās procedūras pabeigšanas atzītas par 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām precēm, ir aizliegts ievest Kopienā, laist brīvā apgrozībā,

eksportēt, reeksportēt, attiecināt uz tām neuzlikšanas režīmu, ievest brīvās tirdzniecības zonā vai brīvās tirdzniecības zonas noliktavā."

5. Regulas 3. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktam pievieno ar šādas divas daļas:

"Ja pieprasījuma iesniedzējs ir Kopienas preču zīmes īpašnieks, tad pieprasījumā var lūgt rīkoties ne tikai tās dalībvalsts muitas dienestus, kurā pieprasījums iesniegts, bet arī vienas vai vairāku citu dalībvalstu muitas dienestus.

Ja ir elektroniska datu apmaiņas sistēma, dalībvalstis var paredzēt, ka pieprasījumu muitas dienestiem rīkoties var izteikt elektroniskā formā.";

- b) panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Attiecībā uz pirātprecēm vai precēm, kas pārkāpj patentu vai sertifikātu tiesības, minētajā informācijā, ja iespējams, norāda:";

- c) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas šā panta 1. punkta otrā daļa, pieprasījumā jānorāda laiks, līdz kuram muitas dienestiem vajadzētu sākt rīkoties.

Pieprasījumos, ko iesniedz saskaņā ar šā panta 1. punkta otro daļu, norāda dalībvalsti vai dalībvalstis, kuru muitas dienestiem lūdz rīkoties.

4. No pieprasījuma iesniedzēja var iekasēt maksu, lai segtu ar pieprasījuma izskatīšanu saistītās administratīvās izmaksas.

No pieprasījuma iesniedzēja vai viņa pārstāvja var iekasēt maksu arī katrā dalībvalstī, kurā ir spēkā lēmums atzīt pieprasījumu par pamatotu, lai segtu ar minētā lēmuma īstenošanu saistītās izmaksas.

Šādai maksai jābūt samērīgai ar sniegto pakalpojumu.";

- d) panta 5. punktā iekļauj šādu trešo daļu:

"Ja pieprasījumu iesniedz saskaņā ar šā panta 1. punkta otro daļu, tad minētais laiks ir viens gads, taču pēc tiesību subjekta lūguma muitas dienests, kas pieņēmis sākotnējo lēmumu, to var pagarināt par vēl vienu gadu";

e) panta 6. punkta pirmajā ievilkumā vārdus “viltotām precēm vai pirātprecēm” aizstāj ar vārdiem “1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētām precēm”;

f) panta 6. punktam kā pēdējo daļu pievieno šādu tekstu:

“Ja pieprasījumu iesniedz saskaņā ar šā panta 1. punkta otro daļu, tad nodrošinājumu iemaksā katrā dalībvalstī, kurā to prasa un kurā ir spēkā lēmums atzīt pieprasījumu par pamatotu.”;

g) panta 7. punktu groza šādi:

“7. Tiesību subjektam ir jāinformē šā panta 1. punktā minētais dienests un, vajadzības gadījumā, 5. panta 2. punkta otrajā daļā minētais dienests vai dienesti, ja viņa tiesību reģistrācija vairs nav spēkā vai ja tām beidzies termiņš.”;

b) pantu papildina ar šādu 9. punktu:

“9. Šā panta 1. līdz 8. punktu *mutatis mutandis* piemēro, pagarinot spēkā esamības termiņu lēmumam par sākotnējo pieprasījumu.”

6. Regulas 4. pantā vārdus “viltotas vai tās ir pirātpreces” aizstāj ar vārdiem “1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās preces.”

7. Regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

1. Lēmumu atzīt tiesību subjekta pieprasījumu par pamatotu tūlīt nosūta dalībvalsts muitas dienestiem, kas varētu nonākt saskarē ar precēm, kuras pieprasījumā uzskatītas par 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām precēm.

2. Ja pieprasījums ir iesniegts saskaņā ar 3. panta 1. punkta otro daļu, tad Regulas (EEK) Nr. 2913/92 250. panta pirmo ievilkumu *mutatis mutandis* piemēro lēmumam minēto pieprasījumu atzīt par pamatotu, kā arī lēmumiem par tā spēkā esamības termiņa pagarināšanu vai tā atcelšanu.

Kad pieņemts lēmums atzīt minēto pieprasījumu par pamatotu, tad pieprasījuma iesniedzēja ziņā ir nosūtīt šo lēmumu — vajadzības gadījumā, kopā ar jebkādu citu noderīgu informāciju un tulkojumiem — 3. panta 1. punkta pirmajā daļā minētajiem muitas dienestiem tajā dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās pieprasījuma iesniedzējs lūdz muitas iestādēs rīkoties.

Tomēr ar pieprasījuma iesniedzēja piekrišanu minēto informāciju un tulkojumus var nosūtīt pats muitas dienests, kas pieņēma lēmumu. Pieprasījuma iesniedzējs pēc citu iesaistīto dalībvalstu muitas dienestu lūguma sniedz papildu informāciju, ko uzskata par nepieciešamu lēmuma izpildei.

Šīs regulas 3. panta 5. punkta trešajā daļā minēto laiku sāk skaitīt no dienas, kad pieņemts lēmums atzīt pieprasījumu par pamatotu. Dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurām minētais lēmums ir adresēts, tas nestājas spēkā, kamēr, vajadzības gadījumā, nav samaksāta 3. panta 4. punkta otrajā daļā minētā maksa un 3. panta 6. punktā paredzētais nodrošinājums. Tomēr minētā lēmuma spēkā esamības termiņš nekādā ziņā nedrīkst pārsniegt vienu gadu no dienas, kad pieņemts lēmums atzīt sākotnējo pieprasījumu par pamatotu.

Pēc tam minēto lēmumu tūlīt nosūta attiecīgās valsts muitas iestādēm, kas varētu nonākt saskarē ar lēmumā minētajām precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās ir viltotas.

Šis punkts *mutatis mutandis* attiecas uz jebkuru lēmumu, ar kuru pagarina sākotnējā lēmuma spēkā esamības termiņu.”

8. Regulas 6. panta 1. punkta pirmajā daļā vārdus “viltoto preču vai pirātpreču” aizstāj ar vārdiem “1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto preču”.

9. Regulas 7. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Attiecībā uz precēm, par ko ir aizdomas, ka tās pārkāpj patentu, sertifikātu vai dizaina tiesības, preču īpašniekam, importētājam vai saņēmējam ir tiesības uz to, ka attiecīgās preces laiž apgrozībā vai atceļ to aizturēšanu, iemaksājot nodrošinājumu, ar nosacījumu, ka:

a) šīs regulas 6. panta 1. punktā minētais muitas dienests vai iestāde šā panta 1. punktā minētajā termiņā ir informēta, ka lieta nodota šā panta 1. punktā minētajam dienestam, kas ir kompetenta pieņemt galīgo lēmumu;

b) minētajam termiņam beidzoties, šim nolūkam pilnvarotā iestāde nav piemērojusi pagaidu pasākumus;

c) ir nokārtotas visas muitas formalitātes.

Nodrošinājumam jābūt pietiekamam, lai aizsargātu tiesību subjekta intereses. Nodrošinājuma iemaksa neierobežo iespēju izmantot citus tiesiskas aizsardzības līdzekļus, kas pieejami tiesību subjektam. Ja lieta nodota iestādei, kas ir kompetenta pieņemt galīgo lēmumu, pēc citas personas nevis patenta, sertifikāta vai dizaina tiesību subjekta iniciatīvas, tad

nodrošinājumu atmaksā, ja tiesību subjekts savas tiesības sākt tiesas procesu neizmanto 20 darbdienu laikā pēc dienas, kad viņam paziņots par to, ka ir pārtraukta preču laišana apgrozībā vai ka tās ir aizturētas. Ja uz konkrēto gadījumu attiecas šā panta 1. punkta otrā daļa, tad minēto termiņu var pagarināt ilgākais līdz 30 darbdienu laikā.

10. Regulas V nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Noteikumi, ko piemēro precēm, kas atzītas par tādām precēm, kuras pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības”.

11. Regulas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

1. Neierobežojot citas tiesiskas aizsardzības formas, ko var izmantot tiesību subjekts, dalībvalstis veic pasākumus, lai kompetentajām iestādēm ļautu:

- a) saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem vairumā gadījumu iznīcināt preces, kas atzītas par 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētām precēm, vai arī atbrīvoties no tām nekomerciālā kārtā tā, lai neradītu kaitējumu tiesību subjektam, kā arī bez jebkādas kompensācijas un neradot izmaksas valsts kasei;
- b) veikt attiecībā uz šādām precēm jebkādu citu pasākumu, lai faktiski liegtu iesaistītajām personām šāda darījuma saimnieciskos labumus.

Izņemot īpašus gadījumus, par tādu pasākumu neuzskata preču zīmju likvidēšanu viltotajām precēm, kam tās pievienotas bez atļaujas.

2. Šīs regulas 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās preces var nodot valsts kasei. Tādā gadījumā piemēro šā panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 25. janvārī

3. Papildu informācijai, ko sniedz saskaņā ar 6. panta 1. punkta otro daļu, un minētajā daļā noteiktajos apstākļos muitas dienests vai kompetentā iestāde tiesību subjektam pēc viņa lūguma dara zināmu to preču saņēmēja, importētāja vai eksportētāja un ražotāja vārdu vai nosaukumu un adresi, kas atzītas par 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētām precēm, kā arī šādu preču daudzumu.”

12. Regulas 9. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Ja vien kas cits nav paredzēts tās dalībvalsts likumos, kurā iesniegts pieprasījums saskaņā ar 3. panta 2. punktu, vai, gadījumā, kad pieprasījums iesniegts saskaņā ar 3. panta 1. punktu — tās dalībvalsts likumos, kurā muitas iestādei neizdodas atklāt 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās preces, — tad pieteikuma pieņemšana nedot tiesību subjektam tiesības uz kompensāciju, ja muitas dienests minētās preces nav atklājis un tās ir laistas apgrozībā, vai arī nav veikta rīcība, lai tās aizturētu saskaņā ar 6. panta 1. punktu.

2. Ja vien kas cits nav paredzēts tās dalībvalsts likumos, kurā iesniegts pieprasījums, vai, gadījumā, kad pieprasījums iesniegts saskaņā ar 3. panta 1. punkta otro daļu — tās dalībvalsts likumos, kurā nodarīts zaudējums vai kaitējums, — tad muitas iestāde vai cita attiecīgi pilnvarota iestāde, darbojoties saskaņā ar pilnvarām, kas tām piešķirtas attiecībā uz pasākumu piemērošanu pret 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām precēm, nav atbildīga tām personām, kas iesaistītas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā vai 4. pantā minētajās darbībās, ja minētās personām nodarīts zaudējums vai kaitējums attiecīgās iestādes rīcības dēļ.”

13. Regulas 11. panta otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Šādiem sodiem jābūt efektīviem un samērīgiem ar nodarījumu, kā arī iedarbīgiem preventīviem līdzekļiem.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula stājas spēkā 1999. gada 1. jūlijā.

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. FISCHER